

E D I T U R A S C R I P T U M®

Fiecare zi merită o șansă

De același autor
la Editura Scriptum au mai apărut:

Asemenea lui Isus
Calmul din mijlocul furtunii
Înfruntă-ți uriașii
Nu-i de mirare că e numit Mântuitorul
Nu totul se învâрте in jurul meu
3:16 Numerele speranței

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUCADO, MAX

Fiecare zi merită o șansă / Max Lucado. - Oradea: Scriptum, 2010

ISBN 978-973-1813-33-2

821.111-97=135.1

FIECARE ZI MERITĂ O ȘANSĂ

Cum să folosești cele 24 de ore primite în dar

MAX LUCADO

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title

Every Day Deserves a Chance

by Thomas Nelson, Inc.,

PO Box 141000, Nashville, TN 37214

ISBN 978-0-8499-1959-6

© 2007 Max Lucado

All Rights Reserved. This Licensed Work published under license.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

Fiecare zi merită o șansă

de Max Lucado

© 2011 Editura Scriptum®

str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor

Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite sunt traducerea D. Cornilescu. Citatele biblice notate CEV provin din traducerea Contemporary English Version. Citatele biblice notate GWT provin din traducerea God's Word Translation. Citatele biblice notate JB provin din traducerea Jerusalem Bible. Citatele biblice notate MSG provin din traducerea The Message. Citatele biblice notate NCV provin din traducerea New Century Version. Citatele biblice notate NIV provin din traducerea New International Version. Citatele biblice notate NKJV provin din traducerea New King James Version. Citatele biblice notate NLT provin din traducerea New Living Translation. Citatele biblice notate PHI provin din traducerea Phillips a Noului Testament în limba engleză modernă (ediție revizuită). Citatele biblice notate RSV provin din traducerea Revised Standard Version. Citatele biblice notate TLB provin din traducerea The Living Bible. Citatele biblice notate WEY provin din traducerea Weymouth New Testament.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-973-1813-33-2

Tiparul executat în U.E.

*Pentru Vic și Kay King,
a căror dragoste pentru cei neînsemnați
îmi amintește de a Lui.*

Cuprins

Mulțumiri.....	9
Capitolul 1 – <i>Fiecare zi merită o șansă</i>	11

Partea întâi

Îmbibă-ți fiecare zi în harul Său	19
Capitolul 2 – <i>Îndurare pentru zilele încărcate de rușine</i>	23
Capitolul 3 – <i>Recunoștință pentru zilele ingrâte</i>	29
Capitolul 4 – <i>Iertare pentru zilele înverșunate</i>	37

Partea a doua

Adăpostește-ți ziua sub pavăza Lui	47
Capitolul 5 – <i>Pace pentru zilele pline de anxietate</i>	51
Capitolul 6 – <i>Speranță pentru zilele catastrofale</i>	61
Capitolul 7 – <i>Combustibil pentru zilele golite de energie</i>	69
Capitolul 8 – <i>Credință pentru zilele pline de teamă</i>	77

Partea a treia

Acceptă călăuzirea Sa	85
Capitolul 9..... <i>Chemare pentru zilele lipsite de scop</i>	89
Capitolul 10.... <i>Slujire pentru zilele în care ne aflăm la răscruce</i>	97

Concluzie: <i>Firul de o culoare neobișnuită</i>	107
Ghid de studiu.....	113
Note.....	135

Mulțumiri

Iată numele câtorva prieteni care merită o minunată zi liberă după ce s-au îngrijit de apariția acestei cărți...

Liz Heaney și Karen Hill sunt printre editori ceea ce este un Rolex în domeniul ceasurilor – voi faceți ca piesele să se potrivească perfect.

Steve și Cheryl Green – voi stabiliți standardul pentru prietenie.

Byron Williamson și Joey Paul – mulțumesc că n-ați considerat ideea aceasta fără sorți de izbândă.

Rob Birkhead – câtă creativitate!

Jared Stephens – ai făcut mult mai mult decât erai dator să faci.

Carol Bartley – Dacă nu erai tu, toate propozițiile mele ar fi arătat ca asta!

Echipei UpWords – nu găseam o echipă mai profesionistă!

Jenna, Andrea, Sara – datorită vouă, în inima mea este mereu primăvară!

Și Denalyn, soția mea – tu faci ca ziua cea mai cenușie să explodeze de bucurie!

Fiecare zi merită o șansă

Nisip fin sub tălpi, o briză răcoroasă pe piele. Un val turcoaz din Pacific precedă unul de un albastru intens. Valurile se rostogolesc și plesnesc. Păsările cântă și ciripesc. La orizont se întrevăd insule. Palmierii se leagănă pe fundalul cerului.

M-am trezit savurând dimineața în timp ce lucram la această carte. *Ar putea exista vreun mod mai ușor de a da o șansă unei zile,* m-am întrebat eu, *decât s-o începi chiar aici?* M-am lăsat pe spate pe un șezlong, mi-am încrucișat degetele sub ceafă și am închis ochii.

Acela a fost momentul în care o pasăre a ales pieptul meu ca țintă pentru tirul ei. Fără avertizare. Fără sirene. Fără „Atenție, cad bombe!“ Pur și simplu *pleosc*.

Am privit în sus la timp pentru a putea zări un pescăruș care jubila și era feliicitat de tovarășii săi înaripați de pe o creangă. Căh! Am turnat de trei ori apă pe tricou. M-am mutat pe un șezlong aflat la depărtare de copaci. Am făcut tot ce mi-a stat în putință pentru a capta din nou magia dimineții, dar nu reușeam să-mi iau gândul de la zborul de recunoaștere al păsării.

Ar fi trebuit să fie ușor. Valurile continuau să se rostogolească. Norii încă pluteau. Oceanul nu-și pierduse nuanțele de albastru; nisipul nu-și pierduse albeața. Insulele încă se întrezăreau la orizont

și vântul tot mai șușotea. Dar eu nu puteam să nu mă gândesc la grenada pescărușului.

Pasăre fără minte.

Păsările au un fel aparte de a face mizerie, nu-i așa? Poți fi sigur de asta: în fiecare zi câte o pasăre va face ploesc.

Traficul se va îmbârliga.

Aeroporturile se vor închide.

Prietenii vor uita.

Soții și soțiile se vor plânge.

Și cozile. O, cozile. Termenele limită, cozile lungi, șuvițele rebele, companiile aeriene care rătăcesc bagaje, replicile de agățat dezgustătoare, ridurile, cozile de la biroul de șomaj și veșnic-alunecoasele concluzii.

Și ce se poate spune despre zilele acelea marcate de îndoite umbre? Zilele acelea în care speranța este spulberată de criză? Nu te mai ridici niciodată de pe patul de spital sau din scaunul cu rotile. Te trezești și mergi la culcare în aceeași celulă sau zonă de război. Pământul din cimitir este încă proaspăt, scrisoarea de concediere este împăturită în buzunar, patul este tot pe jumătate gol... cine are o zi bună într-o astfel de perioadă?

Cei mai mulți nu reușesc... dar nu am putea încerca? Zilele de felul acesta ne furnizează o ocazie. O încercare. O probă. O audiere. O tentativă de a marca. Oare nu merită fiecare zi șansa de a fi o zi bună?

La urma urmei, „aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; ne vom bucura și vom fi veseli în ea“ (Ps. 118:24, NKJV). Primul cuvânt din verset nedumerește. „*Aceasta* este ziua pe care a făcut-o Domnul“? Poate că sărbătorile sunt zilele pe care le-a făcut Domnul. Zilele de nuntă sunt zilele pe care le-a făcut Domnul. Duminicile de Paște... perioadele de megareduceri... zilele de vacanță... primele zile ale sezonului de vânatoare – acestea sunt zilele pe care le-a făcut Domnul. Dar „*aceasta* este ziua“?

„*Aceasta* este ziua“ include fiecare zi. Zilele de divorț, zilele examenelor finale, zilele de operație, zilele de plată a impozitelor. Zilele în care îți trimiți primul născut la colegiu.

Aceasta din urmă m-a transformat într-un lac de sudoare. În mod surprinzător. Am făcut bagajele Jennei, i-am încărcat mașina și am

lăsat în urmă viața pe care o cunoscusem vreme de 18 ani. Se încheia un capitol. O farfurie în minus la masă, o voce mai puțin în casă, un copil mai puțin sub acoperiș. Ziua aceea era necesară. Ziua aceea era plănuită. Dar ziua aceea m-a pus la pământ.

Eram vraște. Am plecat de la benzinărie cu capătul furtunului uitat în rezervor, smulgând furtunul din pompă. Ne-am rătăcit într-un oraș cu o singură intersecție. Am condus cu schimbul; eu eram bosumflat. Am desfăcut împreună bagajele; eu îngھیteam în sec. Am aranjat lucrurile în camera de la cămin; eu plănuiam să o răpesc pe fiica mea și să o readuc acasă, acolo unde îi era locul. Mi-a împachetat cineva pieptul în zăpadă carbonică? Apoi am văzut versetul. Un înger îl prinsese pe un panou cu bilețele din dormitor.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul. Ne vom bucura și vom fi veseli în ea.

M-am oprit, am privit fix și am lăsat cuvintele să pătrundă în mine. Dumnezeu a făcut această zi, a regizat această oră dificilă, a proiectat detaliile acestui moment chinuitor. El nu este în vacanță. El continuă să țină bagheta dirijorului, să stea în cabină și să ocupe singurul tron al universului. Fiecare zi ia naștere în camera de proiectare a lui Dumnezeu. Inclusiv aceasta.

Așa că am decis să-i acord o șansă zilei, să-mi schimb perspectiva și să imit hotărârea psalmistului: „Mă voi bucura și voi fi vesel în ea.“

Vai, un alt cuvânt pe care am dori să-l edităm: *în*. N-am putea oare să-l schimbăm cu *după*? Vom fi veseli după ziua aceasta. Sau *prin*. Ne vom bucura să trecem prin ea. Și *peste* ar fi suficient. Mă voi bucura când ziua se va sfârși.

Dar să mă bucur *în* ea? Dumnezeu la aceasta ne invită. Așa cum Pavel s-a bucurat *în* închisoare; David a scris psalmi *în* pustie; Iona s-a rugat *în* pânțele peștelui; Paul și Sila au cântat *în* temniță; Șadrac, Meșac și Abed-Nego au rămas neclintiți *în* cuptorul de foc; Ioan a văzut cerurile *în* exil; și Isus S-a rugat *în* grădina durerii Sale... Am putea oare să ne bucurăm pur și simplu *în* vâltoarea acestei zile?

Imaginează-ți ce diferență ar fi dacă am reuși!

Să presupunem că, fiind prins într-o zi „teribilă, îngrozitoare, foarte rea, în care nimic bun nu se poate întâmpla“,¹ decizi să-i acorzi o șansă. Alegi să nu apelezi la băutura, la muncă sau la îngrijorare

pentru a scăpa de ea, ci îi dai o șansă. Ai mai multă încredere. Te stresezi mai puțin. Amplifici recunoștința. Reduci la tăcere cântirile. Și, ce să vezi? Nu trece mult și ziua se sfârșește surprinzător de bine.

De fapt, atât de bine, încât decizi să acorzi și zilei următoare aceeași șansă dreaptă. Aceasta își face apariția cu încurcăturile și complicațiile ei, cu petele lăsate pe tricou de păsări, dar în general merită, într-adevăr, să acorzi o șansă zilei! Faci la fel și a doua zi, și în ziua următoare. Zilele se prefac în săptămâni. Săptămânile devin luni. Lunile devin ani plini de zile bune.

Așa se construiesc viețile bune. Fiecare zi la rândul ei.

O oră este prea scurtă, un an, prea lung. Zilele sunt porția pentru o singură înghițitură de viață, segmentele proiectate de Dumnezeu pentru managementul vieții.

Optzeci și patru de mii de bătăi de inimă.

O mie patru sute patruzeci de minute.

O rotație completă a Pământului.

Un cerc pe cadranul solar.

Două duzini de întoarceri ale clepsidrei de o oră.

Un răsărit și un apus.

O zi nou-nouță, neîntinată, neatinsă, neînregistrată și nefolosită!

Un dar de douăzeci și patru de ore netrăite, neexplorate.

Și dacă aduni o zi bună după alta și încă una după ele, vei lega laolaltă o viață bună.

Dar iată ce trebuie să reții.

Nu mai ai ziua de ieri. A dispărut în timp ce dormeai. S-a dus. Ar fi mai ușor să recuperezi un nor de fum. Nu poți s-o schimbi, s-o modifici sau s-o îmbunătățești. Îmi pare rău, nu este permisă repetarea loviturii. Nisipul din clepsidră nu curge în sus. Limba mică a ceasului refuză să meargă înapoi. Calendarul lunar se citește de la stânga la dreapta, nu de la dreapta la stânga. Nu mai ai ziua de ieri.

Încă nu ai nici ziua de mâine. Atâta timp cât nu accelerezi viteza de rotație a pământului sau nu convingi soarele să răsară de două ori înainte de a apune o dată, nu poți trăi azi ziua de mâine. Nu poți să cheltuiești banii de mâine, să celebrezi realizările de mâine sau să rezolvi enigmaticele de mâine. Tot ce ai este ziua de azi. *Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul.*

Trăiește-o! Trebuie să fii prezent pentru a câștiga. Nu împovăra ziua de azi cu regretele zilei de ieri și nici n-o amâri cu necazurile zilei de mâine. Însă nu avem noi tendința de a proceda tocmai așa?

Împovărăm ziua de azi, așa cum am făcut eu într-o plimbare cu bicicleta. Am plecat cu un prieten pe un traseu lung, într-o zonă deluroasă. La câteva minute de la începutul călătoriei, eu am început să obolesc. După o jumătate de oră, mă dureau coapsele și plămâniile gâfâiau de parcă aș fi fost o balenă eșuată pe țărm. Abia mai puteam să apăs pedalele. Nu sunt pretendent la titlul de câștigător al Turului Franței, dar nici începător nu sunt. Totuși, așa mă simțeam. După 45 de minute a trebuit să mă dau jos de pe bicicletă și să-mi trag suflarea. Atunci a depistat prietenul meu problema. Ambele frâne de pe spate se frecau de roată. Plăcuțele de cauciuc se împotriveau fiecărei învârtiri de pedală. Plimbarea nu putea fi altfel decât dificilă.

Nu facem și noi la fel? Vinovăția apasă dintr-o parte. Groaza apasă din partea cealaltă. Nu e de mirare că suntem epuizați. Ne sabotăm ziua, o pregătim pentru dezastru, trăgând după noi necazurile zilei de ieri și descărcând luptele zilei de mâine. Regret pentru trecut, anxietate pentru viitor. Nu-i acordăm zilei nicio șansă.

Cum am putea? Ce putem face? Iată propunerea mea: întreabă-L pe Isus. Cel Bătrân de Zile are ceva de spus despre zilele noastre. El nu folosește foarte des termenul *zi* în Scriptură. Dar în puținele situații în care alege să-l folosească, ne pune la dispoziție o formulă încântătoare pentru ridicarea fiecărei zile la rangul de zi câștigătoare.

Îmbibă-ți fiecare zi în harul Său.

„Îți spun adevărul solemn, a răspuns Isus,
că astăzi chiar vei fi cu mine în Paradis.“

(LUCA 23:43, WEY)

Adăpostește-ți ziua sub pavăza Lui.

„Dă-ne în fiecare zi pâinea noastră de fiecare zi.“

(LUCA 11:3, NKJV)

Acceptă călăuzirea Sa.

„Dacă vreunul dintre voi vrea să fie ucenicul Meu,
trebuie să uite de sine. Trebuie să-ți iei crucea în fiecare zi
și să Mă urmezi.“

(LUCA 9:23, CEV)

Har. Pavăză. Călăuzire.

Dumnezeu.

Umple-ți ziua cu Dumnezeu. Acordă zilei o șansă. Și între timp,
nu-l scăpa din priviri pe pescărușul cu rânjet caraghios.

PORȚIA DE ÎNCURAJARE

Data viitoare când te vei simți împotmolit într-o zi proastă, verifică-ți perspectiva prin aceste trei întrebări:

1. Ce mă face să mă simt vinovat?
2. Ce mă îngrijorează?
3. Ce sunt eu?

Reflectează asupra răspunsului tău cu ajutorul următoarelor semne de aducere aminte:

Ieri... iertat.

Mâine... predat.

Astăzi... purificat.

Modelul lui Isus pentru o zi bună are atât de mult sens! Harul Său șterge vina. Supravegherea Sa înlătură teama. Călăuzirea Sa înlătură confuzia.

